

ایران

• صاحب امتیاز: خیرگزاری جمهوری اسلامی
 • مدیر مسئول: صادق حسین جابری انصاری
 • سردبیر: هادی خسروشاهین

• مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
 • رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری
 • مدیرعامل: علی متقیان
 • تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشتریان: ۸۸۷۴۸۸۰۰
 • پیامک: ۳۰۰۴۵۱۳۱۳ • روابط عمومی: صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۵۳۸۸
 • نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام جم
 • سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دوازده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
 • پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

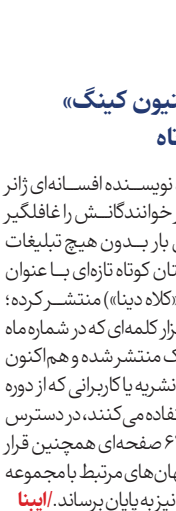
«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

پيامبر خداصلی الله علیه و آله:
 خداوند متعال در روز عيد فطر وعيد قربان، به زمين با عنايت مي نگرند. پس از خانه‌ها بيرون آييد تا رحمت به شما برسد.
 مرقبات ماه رمضان، صفحه ۴۵۹

هنرنامه‌ی «جواد رضویان» در «خواب‌نما»

فیلم «خواب‌نما» به کارگردانی رضا مقصدوی در مرحله تدارک برای اکران رسید. در فیلم «خواب‌نما» علاوه بر بهاره کیان افشار و جواد رضویان، بیژن بنفشه‌خواه نیز ایفای نقش می‌کند. خواب‌نما در ژانر کمدی ساخته شده است و سال گذشته مقابل دوربین رفت. بهمن کامیار، تهیه‌کنندگی این اثر سینمایی را برعهده داشت. نتیجه نظام دوست، یوسف صادی و کمندا امیرسلیمانی از دیگر بازیگران این پروژه سینمایی هستند. خواب‌نما، روایت پسری است که طمع به ثروت پدر دارد و با ترفندی به دنبال بالاکشدن این ثروت است. **ایرنا**

بازگشت «استیون کینگ» با داستان کوتاه

استیون کینگ، نویسنده افسانه‌های ژانر وحشت، بار دیگر خوانندگانش را غافلگیر کرده است. او این بار بدون هیچ تبلیغات گسترده‌ای داستان کوتاه تازای یا عنوان «Dinah's Hat» («کلاه دینا») منتشر کرده؛ اثری حدود شش هزار کلمه‌ای که در شماره ماه ژوئن مجله اتلانتیک منتشر شده و هم‌اکنون برای مشترکان این نشریه یا کاربرانی که از دوره آزمایشی رایگان استفاده می‌کنند، در دسترس است. این رمان ۶۴۴ صفحه‌ای همچنین قرار است سرنوشت جهان‌های مرتبط با مجموعه عظیم برج تارکیر رانیز به پایان برساند. **ایرنا**

«کودک‌شو» با «الیکا عبدالرزاقی» روی آنتن تلویزیون

فصل هشتم «کودک‌شو» به تهیه‌کنندگی هاشم میرزاخانی، کارگردانی ایوذر حیدری و اجرای الیکا عبدالرزاقی از امشب (سه‌شنبه ۵ خرداد)، ساعت ۲۰ روی آنتن شبکه نسیم می‌رود. این فصل از «کودک‌شو» با تغییراتی در ساختار بصری و فضایی تازه‌تر نسبت به دوره‌های گذشته، در قالبی متفاوت پیش روی مخاطبان قرار می‌گیرد. پیش از این پژمان بازغی و ملیکا شریفی‌نیا در فصل‌های گذشته، اجرای این برنامه تلویزیونی را برعهده داشتند. **اهپو**

تأسیس بانک اطلاعات آثار هنری خلق شده با موضوع جنگ رمضان

گزارش‌های اقدامات هنری نهادهای مختلف با موضوع جنگ رمضان، ۳۰ حلقه مفقوده دارد که باید برای رفع آنها تلاش کرد؛ اقدام اول تأسیس بانک اطلاعات و ایجاد پلتفرمی برای تجمع این آثار است چراکه مجموعه‌های دولتی و غیردولتی در جنگ رمضان آثار هنری تولید کردند و تجمع این آثار اهمیت دارد. حلقه مفقوده دوم رتبه‌بندی این محصولات است؛ همه محصولات کیفیتی یکسان ندارند به همین دلیل رتبه‌بندی محصولات و تولیدات هنری با موضوع جنگ رمضان باید در دستور کار قرار گیرد. مسأله سوم نیز انتشار این محصولات است؛ برخی آثار در فضای رسانه‌ای پر بازدید شده‌اند (که بازهم امکان افزایش بازدید را دارند) علاوه بر آن برای دیده شدن برخی از محصولات با کیفیت که کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند نیز باید چاره‌اندیشی کرد. گزیده‌ای از صحبت‌های سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در یکصد و بیست و پنجمین جلسه شورای هنر

فیلمسازان در جشنواره ۲۰۲۶ پایین‌تر از توقعات ظاهر شدند

کن اسامال یک عنصر حیاتی کم داشت؛ درخشش هالیوود؟ فیلم‌های پر زرق و برق هالیوودی در سال‌های گذشته، مثل «مأموریت غیرممکن» (Mission: Impossible) یا «الویس» (Elvis)، معمولاً خارج از بخش مسابقه بودند. حضور یا غیبت آنها تأثیری بر جوایز اصلی نداشت. اما تردیدی نیست که یک فیلم استودیویی بزرگ با ستاره‌های درجه یک هالیوود می‌توانست در بخشی از انتخاب رسمی جشنواره به کار بیاید. آیا استودیوها واقعاً اینقدر از نقدهای نیش‌دار کن می‌ترسند که مبادا برنامه تبلیغاتی فیلم‌هایشان به هم بخورد؟ آیا واقعاً از امتیازهای بی‌معنا و سطحی «Rotten Tomatoes» وحشت دارند؟ شاید.

مطالعه‌ای نسبتاً جذاب درباره بوروکراسی فرانسه ویشی بود. با این حال، چند فیلم فوق‌العاده هم وجود داشتند؛ کارگردان تبعیدی روس، آندری زویاکینتسوف، با «Minotaur» پیروزی بزرگی رقم زد؛ فیلمی درباره زخم جمعی و انکار اشتباه روسیه در اوکراین. همچنین کارگردان لهستانی پاول پولیکوفسکی با «سرزمین پدری» (Fatherland) به کن بازگشت؛ روایتی تاریخی و درخشان درباره بازگشت توماس مان به آلمان پس از جنگ جهانی دوم همراه با دخترش اریکا؛ فیلمی سرشار از حس حسرت، تنش و بار تاریخ، با بازی‌های درخشان هانس زیشلر و ساندرنا هولر.

فیلم «معشوق» (The Beloved) ساخته رودریگو سوروگین، فیلمی به شدت تکان دهنده و بی‌رحمانه درباره سوءاستفاده عاطفی در صنعت سینما نبود و «هیولای مهربان» (Gentle Monster) ساخته ماری کوروتیزر، مطالعه‌ای خشن درباره راز هوانکا یک مرد متأهل بود.

اثر هاماکوچی - که دارای روایتی ساختگی و کاملاً نامعمول درباره دوستی میان یک بازیگر و مدیر یک خانه سالمندان بود - من، برعکس، از کم‌دی عجیب و غریب، آرام و کمتر دیده‌شده فیلم کوچک فرهادی، یعنی «داستان‌های موازی» (Parallel Tales)، لذت بردم؛ فیلمی که تقابل جذابی میان کاترین دونوو و ایزابل هوپر را نمایش می‌داد، هرچند برخی آن را اثری ضعیف خواندند. اما متأسفانه درباره فیلم علمی-تخیلی و احساسی «گوسفند در جعبه» (The Box) ساخته هیروکازو کوریسیتان مونجیو و آیرا ساکس همگی فیلم‌هایی ارائه کردند که از نظر من - صادقانه بخواهم بگویم - نسبتاً معمولی بودند. با این حال، فیلم «فیورد» (Fjord) از کریستین مونجیو، درباره یک نظم‌خانی پدرسالار و خشن، مورد پسند بسیاری قرار گرفت و تحسین‌های زیادی هم نصیب «ناگهان» (All of a Sudden)

از نکات قابل توجه نمایشگاه، فاصله گرفتن نسبی از روایت‌های مستقیم است. همین رویکرد باعث شده نمایشگاه، در بهترین لحظات، کیفیتی انسانی‌تر و ماندگارتر پیدا کند. البته نمایشگاه از ضعف‌هایی نیز رنج می‌برد. مهم‌ترین مشکل، تکرار برخی کلیشه‌های بصری در نقاشی معاصر ایران است؛ از پرزده‌ها و خوشنویسی‌های آشفته گرفته تا استفاده افراطی از رنگ سرخ و بافت‌های فرسوده. این نشانه‌ها، اگرچه زمانی بار معنایی قدرتمندی داشتند، امروز در مواردی به زبان آشنای بازار هنر تبدیل شده‌اند و دیگر تأثیر اولیه خود را ندارند. با این همه، «برای ایران» را باید تلاشی جدی برای بازاندیشی در نسبت هنر و جامعه دانست؛ نمایشگاهی که در کنار جنبه فرهنگی، کارکردی حمایتی نیز برای جامعه هنری دارد. این رویداد نشان می‌دهد نقاشی، هنوز نقاشی‌خط، برخلاف تصور رایج، هنوز می‌تواند رسانه‌هایی زنده و واکنش‌پذیر باشند؛ رسانه‌هایی که قادرند اضطراب، امید، خشم و حافظه جمعی را در قالب تصویر ثبت کنند و هم‌زمان فضایی برای همبستگی، آموزش و ادامه حیات هنرمندان فراهم آورند. ارزش اصلی نمایشگاه نیز شاید همین باشد؛ یادآوری اینکه در زمانه خاص، هنر نقاشی می‌تواند مکانی برای دیدن، اندیشیدن و دوام آوردن باشد.

ایجاد کند. با این حال، بخشی از آثار نقاشی خط نمایشگاه همچنان درگیر همان زیبایی‌شناسی آشنایی هستند که سال‌هاست در گالری‌های ایران تکرار می‌شود؛ ترکیب‌هایی مبتنی بر کلمات شاعرانه، رنگ‌های طلایی و بافت‌های تزئینی که بیش از آن‌که تجربه‌ای تازه خلق کنند، بر جذابیت دکوراتیو تکیه دارند. مشکل اصلی این آثار، فقدان خطرپذیری است. آنها زیبا هستند، اما کمتر مخاطب را غافلگیر می‌کنند یا به چالش می‌کشند. در نقطه مقابل، چند اثر شاخص نشان می‌دهند نقاشی خط هنوز می‌تواند رسانه‌ای زنده و معاصر باشد؛ بویژه زمانی که هنرمند خط را از معنای صرف رها می‌کند و آن را به بخشی از تنش تصویری اثر بدل می‌سازد. در این آثار، نوشتار نه پیام مستقیم، بلکه نوعی انرژی بصری است؛ انرژی‌ای که میان سنت خوشنویسی ایرانی و زبان هنر معاصر پلی تازه می‌زند. نمایشگاه «برای ایران» از منظر کارکردی نیز محور همین مواجهه میان سنت و بیان معاصر شکل گرفته است. اگرچه از نظر کیفیت یک‌دست نیستند، اما در مجموع تصویری از دغدغه مشترک هنرمندان امروز ارائه می‌دهند؛ چگونه می‌توان درباره ایران سخن گفت، بی‌آن‌که به شعار یا نوستالژی فرغلتند؟ پاسخ بسیاری از هنرمندان، بازگشت به زبان نقاشی بوده است؛ زبانی که هنوز ظرفیت بیان عواطف پیچیده و چندلایه را دارد. یکی

تواند در متن زندگی اجتماعی حضور پیدا کند؛ اتفاقی که «برای ایران» تا اندازه‌ای موفق به تحقق آن شده است. در اولین مواجهه، آنچه بیش از هر چیز جلب توجه می‌کند، غلبه فضای اکسپرسیو و عاطفی بر آثار است. در میان آثار نقاشی، آن دسته که از اغراق‌های فرمی فاصله گرفته و به اقتصاد بصری رسیده‌اند، موفق‌ترند. برخی هنرمندان با استفاده از سطوح خاموش، ترکیب‌بندی‌های خلوت و رنگ‌های محدود، فضایی شاعرانه خلق کرده‌اند که مخاطب را به سکوت و تأمل دعوت می‌کند. این آثار، به جای آنکه مخاطب را با انبوه نشانه‌ها بمباران کنند، اجازه می‌دهند معنا به‌تدریج شکل بگیرد؛ رویکردی که در هنر معاصر ایران کمتر دیده می‌شود. اما شاید مهم‌ترین بخش نمایشگاه، آثار نقاشی خط باشد؛ بخشی که نشان می‌دهد این جریان هنر معاصر ایران، تازه‌ای برای بیان معاصر دارد. هرچند همچنان با خطر تکرار مواجه است. در بسیاری از آثار، خط فارسی دیگر صرفاً ابزار نوشتار نیست، بلکه به عنصری تصویری تبدیل شده که بار احساسی و ریتمیک دارد. حروف در هم می‌شکنند، کشیده می‌شوند، محو می‌شوند و گاه به مرز انتزاع می‌رسند. این استفاده آزادانه از خوشنویسی، وقتی با ساختار نقاشانه همراه می‌شود، می‌تواند کیفیتی قدرتمند و معاصر

هنرهای تجسمی بیش از گذشته احساس می‌شود، چنین برنامه‌هایی می‌توانند نقش مهمی در بازگرداندن مخاطب به فضای زنده هنر ایفا کنند. حضور پرشمار جوانان در این ورکشاپ‌ها نشان داد که اشتیاق برای تجربه هنر معاصر، بویژه هنر مبتنی بر خوشنویسی و بیان شخصی، در جامعه وجود دارد. در همین راستا، تداوم و تکرار چنین برنامه‌هایی می‌تواند نقشی تعیین‌کننده در پویایی فضای هنرهای تجسمی ایران داشته باشد. این گونه رویدادها نه تنها از منظر اقتصادی به حمایت از هنرمندان کمک می‌کنند و امکان دیده شدن و فروش آثار فراهم می‌آورند، بلکه از حیث فرهنگی نیز در گسترش و اشاعه هنر در بطن جامعه مؤثرند. جامعه امروز بیش از هر زمان دیگری نیازمند ارتباط مستقیم با تجربه‌های فرهنگی و هنری است و نمایشگاه‌هایی از این دست می‌توانند واسطه‌ای میان هنرمند و مخاطب عمومی باشند. هنر زمانی زنده می‌ماند که از محدوده گالری‌ها و حلقه‌های محدود فراتر برود و

نمایشگاه گروهی «برای ایران» در خانه هنرمندان ایران را می‌توان بیش از هر چیز نمایشگاهی درباره تصویر ایران دانست؛ تصویری که هنرمندان کوشیده‌اند آن را نه در قالب روایت‌های مستقیم، بلکه از خلال رنگ، خط، بافت و نشانه‌های بصری بازآفرینی کنند. بخش عمده آثار این نمایشگاه را نقاشی و نقاشی خط تشکیل می‌دهد و همین مسأله باعث شده نمایشگاه حال و هوایی یک‌دست‌تر و تأمل‌برانگیزتر نسبت به بسیاری از رویدادهای چندرسانه‌ای اخیر پیدا کند. اما این نمایشگاه تنها یک رویداد هنری نیست؛ «برای ایران» را می‌توان تلاشی جمعی برای حمایت از هنرمندان در دوره‌ای خاص نیز دانست. در شرایطی که بخش مهمی از جامعه

نمایشگاه گروهی «برای ایران» در خانه هنرمندان ایران را می‌توان بیش از هر چیز نمایشگاهی درباره تصویر ایران دانست؛ تصویری که هنرمندان کوشیده‌اند آن را نه در قالب روایت‌های مستقیم، بلکه از خلال رنگ، خط، بافت و نشانه‌های بصری بازآفرینی کنند. بخش عمده آثار این نمایشگاه را نقاشی و نقاشی خط تشکیل می‌دهد و همین مسأله باعث شده نمایشگاه حال و هوایی یک‌دست‌تر و تأمل‌برانگیزتر نسبت به بسیاری از رویدادهای چندرسانه‌ای اخیر پیدا کند. اما این نمایشگاه تنها یک رویداد هنری نیست؛ «برای ایران» را می‌توان تلاشی جمعی برای حمایت از هنرمندان در دوره‌ای خاص نیز دانست. در شرایطی که بخش مهمی از جامعه

نمایشگاه گروهی «برای ایران» در خانه هنرمندان ایران را می‌توان بیش از هر چیز نمایشگاهی درباره تصویر ایران دانست؛ تصویری که هنرمندان کوشیده‌اند آن را نه در قالب روایت‌های مستقیم، بلکه از خلال رنگ، خط، بافت و نشانه‌های بصری بازآفرینی کنند. بخش عمده آثار این نمایشگاه را نقاشی و نقاشی خط تشکیل می‌دهد و همین مسأله باعث شده نمایشگاه حال و هوایی یک‌دست‌تر و تأمل‌برانگیزتر نسبت به بسیاری از رویدادهای چندرسانه‌ای اخیر پیدا کند. اما این نمایشگاه تنها یک رویداد هنری نیست؛ «برای ایران» را می‌توان تلاشی جمعی برای حمایت از هنرمندان در دوره‌ای خاص نیز دانست. در شرایطی که بخش مهمی از جامعه

دعای عرفه امام حسین (ع) و فلسفه خودی اقبال لاهوری

همین ایده «فلسفه خودی» خویش را استوار و تفسیر کرده است. فلسفه خودی اقبال در حقیقت نوعی وجدان یا آگاهی وجودی، کرامت انسانی و تشخیص توانایی آفرینندگی انسانی است: «نقطه نوری که نام او خودی است زیر خاک ما شرار زندگی است تا کجا خود را شماری ماء و طین از گل خود شعله طور آفرین گوهر خود را ز چون از خودی محکم کنی تو اگر خواهی جهان برهم کنی» رحمت و رضوان خداوند بر شهید عزیز آیت‌الله خامنه‌ای. هیچ‌کس مثل او فلسفه خودی اقبال را به درستی نمی‌شناخت و باور نداشت و در زندگی خود و در رهبری کشور و ملت ایران چنان فلسفه‌ای را محقق نکرد. البته انقلاب اسلامی با همین نگاه و راهبرد و رویکرد امام خمینی (ره) به سرانجام پیروزی رسید. امام خامنه‌ای در تثبیت و استقرار نظام جمهوری اسلامی با نگاه به خود این پیروزی را تبدیل به نظام پایا کرد. شهید آیت‌الله خامنه‌ای بیش از چهار سال پیش در ۱۹ اسفند سال ۱۳۶۶ در سخنرانی خود، فلسفه خودی اقبال و نسبت آن با کشور و ملت و نظام

جمهوری اسلامی را تبیین کرد: «امروز خیلی از پیام‌های اقبال مال ماست... ملت ما پیام خودی اقبال را به عمل و در عالم تحقق، زنده کرده و به عمل رسانده. ما مردم ایران امروز کاملاً احساس می‌کنیم که روی پای خودمان هستیم، منگی به فرهنگ خودمان، منگی به داشته‌های خودمان، منگی به تمدنی که می‌توانیم بر پایه‌های تفکر و آیدئولوژی خودمان آن را بسازیم و بنا کنیم. البته در طول زمان از لحاظ زندگی مادی و گذران زندگی، ما را محتاج و منگی به غیر بار آورده‌اند؛ بپوش بپوش داریم این ریسمان‌های بیگانه را هم از این خیمه خودمان قطع می‌کنیم و خودمان را در ریسمان خودمان می‌بندیم.» در این چهل سالگی که از عمر این سخن می‌گذرد، شاهد تحقق این سخن و ایده هستیم. شاهد جنگ ۱۲ روزه و جنگ ۴۰ روزه و حضور مردم در میدان و دیپلماسی اقتدار. پیام «خودی» در حقیقت تفسیر همین سخن امام حسین علیه‌السلام در دعای عرفه است: «اللهم اجعل غنای فی نفسی!» «داری حقیقی و همیشگی انسان از بود اوست و نه منگی به داشته‌های فانی‌پذیر و نابود شونده.

ادامه از صفحه یک

اقبال در منظومه «پس چه باید کرد ای اقوام شرق؟» هوشمندانه و هنرمندانه به همین نکته توجه داشته است. نهیب می‌زند و بیدار باشی با حسرت: «وای آن دریا که موجش کم تهید خویش را چون از خودی محکم خرید» دچار دشمنانی می‌شود که زخم می‌زنند و می‌گویند معالجه و التیام زخم زخمیان به دست آنان است: «زخم از او سوزن از او نشتر از او ما و جوی خون و امید رفو گوهرش تقدار و در لعش رگ است مشک این سوداگر از ناف سگ است!» وقتی ما مشک را از ناف آهوی ختن نگرقتیم، دیگری مشک ناف سگ را به ما قالب می‌کند. در حقیقت توانایی درونی صرفاً یک مقوله نظری فردی یا حتی اجتماعی محدود نیست، یک مقوله ملی است. امری که به بقا و دوام و عزت یک کشور و ملت پیوند درونی پیدا می‌کند. اقبال بر اساس

شرکت پتروشیمی جم
جنگلی معاصر

آگهی مزایده عمومی

نوبت اول

(شماره مزایده 001-1405-B)
فروش ۷ دستگاه خودروی سواری و ۲ دستگاه آمبولانس

شرکت پتروشیمی جم در نظر دارد ۷ دستگاه خودروی سواری و ۲ دستگاه آمبولانس خود به شرح مندرج در اسناد مزایده را از طریق مزایده عمومی به فروش برساند.

- تاریخ درج آگهی: روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۹ و روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۹

- دریافت اسناد: اسناد مزایده از تاریخ انتشار آگهی حداکثر تا آخر وقت اداری روز چهارشنبه ۱۴۰۵/۰۳/۲۰ و از طریق وب‌سایت شرکت پتروشیمی جم به آدرس www.jpcomplex.ir/fa/tender (بخش مناقصه و مزایده) قابل دریافت می‌باشد.

- آخرین زمان تسلیم پیشنهادات تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۰ می‌باشد.

- مبلغ تضمین شرکت در مزایده پنج درصد مبلغ پیشنهادی و واریز به‌صورت نقد به حساب شماره ۲۶۶۳۱۰۷۰۶ نزد بانک تجارت شعبه پتروشیمی جم و یا ارائه ضمانت‌نامه بانکی معتبر ثبت شده در سامانه سپام با دوره اعتبار سه ماه تقویمی و قابلیت تمدید تا سه ماه شمسی به‌نام شرکت پتروشیمی جم (سهامی عام) می‌باشد.

- تمامی مکاتبات و هماهنگی‌های لازم درخصوص این مزایده از طریق پست الکترونیک شرکت به نشانی: tender@jpcomplex.com می‌باشد، فلذا اعلام رسمی نشانی پست الکترونیک مزایده‌گر، برای تداوم اطلاع‌رسانی‌ها الزامی است.

- سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مزایده مندرج می‌باشد.

- بدیهی است شرکت پتروشیمی جم در رد یا قبول کلیه پیشنهادات بدون ذکر دلیل مختار است.

تلفن تماس: ۰۲۱-۸۸۶۵۴۴۵۴۵ داخلی ۴۴۶ شماره فاکس: ۰۲۱-۸۸۶۵۴۴۸۹

روابط عمومی شرکت پتروشیمی جم